

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5953/2025
22.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Вукосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Лепојка Илић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 1085/24 од 04.11.2024. године, у седници одржаној 22.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 1085/24 од 04.11.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 1085/24 од 04.11.2024. године, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против решења Основног суда у Јагодини П 601/20 од 23.07.2024. године, којим је дозвољено враћање у пређашње стање и стављено ван снаге решење Основног суда у Јагодини П 601/20 од 11.12.2023. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда којим је изјављена жалба одбачена је предвиђена чланом 420. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), због чега није било места оцени дозвољености изузетне ревизије применом члана 404. ЗПП.

Испитујући правилност побијаног решења, у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка тужени се у ревизији паушално позива.

Према стању у списима, одлучујући о предлогу тужиоца за враћање у пређашње стање због пропушеног рочишта одређеног за 11.12.2023. године, на ком је применом члана 311. став 2. ЗПП донето решење којим се тужба сматра повученом и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног посутпка, првостепени суд је решењем П 601/20 од 23.07.2024. године усвојио предлог тужиоца за враћање у пређашње стање и ставио ван снаге решење о повлачењу тужбе, након оцене да је поднети предлог благовремен, дозвољен и уредан. У поступку одлучивања о жалби туженог, правилно је другостепени суд применом члана 114. ЗПП жалбу туженог одбацио као недозвољену.

Неосновано се наводима ревизије оспорава оцена нижестепених судова да је предлог за враћање у пређашње стање благовремен, дозвољен и уредан, самим тим и закључак другостепеног суда да изјављена жалба није дозвољена.

Чланом 109. став 1. ЗПП је прописано да ако странка пропусти рочиште или рок за предузимање неке радње у поступку и услед тога изгуби право на предузимање те радње, суд ће тој странци на њен предлог дозволити да накнадно изврши ту радњу (враћање у пређашње стање) кад постоје оправдани разлози за пропуштање.

Пуномоћник тужиоца је предлогом за враћање у пређашње стање правдао свој изостанак са рочишта одређеног за 11.12.2023. године здравственим стањем у прилог чему је доставио извештај лекара специјалисте, који је и саслушан на рочишту одређеном поводом одлучивања о предлогу за враћање у пређашње стање.

Код таквог стања ствари, наводима ревизије се неосновано оспорава оцена нижестепених судова да је поднети предлог за враћање у пређашње стање уредан, односно да су достављени довољни докази о оправданости разлога пуномоћника тужиоца због којих је пропустио одређено рочиште.

Како је одредбом члана 114. ЗПП прописано да против решења којим се усваја предлог за враћање у пређашње стање није дозвољена жалба, осим ако је усвојен неблаговремен, недозвољен или неуредан предлог, а првостепеним решењем је усвојен благовремен, дозвољен и уредан предлог за враћање у пређашње стање, то је правилна оцена другостепеног суда у смислу члана 114. ЗПП да жалба туженог није дозвољена, због чега је Врховни суд применом члана 414, у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић